

Brüsszel, 2025. április 2.
(OR. en)

7741/25

Intézményközi referenciaszám:
2025/0076 (NLE)

ENV 232
CLIMA 100
POLMAR 12

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. április 2.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2025) 145 final
Tárgy:	Javaslat A TANÁCS HATÁROZATA az Európai Unió által az Atlanti-óceán északkeleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény keretében 2025 júniusában tartandó miniszteri ülésen képviselendő álláspontról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 145 final.

Melléklet: COM(2025) 145 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.4.2.
COM(2025) 145 final

2025/0076 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió által az Atlanti-óceán északkeleti körzete tengeri környezetének
védelméről szóló egyezmény keretében 2025 júniusában tartandó miniszteri ülésen
képviselendő álláspontról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Atlanti-óceán északkeleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: az OSPAR-egyezmény) keretében az OSPAR-bizottság 2025 júniusában tartandó miniszteri ülésén képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Az OSPAR-egyezmény

Az OSPAR-egyezmény célja az északkelet-atlanti tengeri területnek az emberi tevékenységek káros hatásaival szembeni védelme az emberi egészség megóvása és a tengeri ökológiai rendszer megőrzése, illetve, amennyiben ez lehetséges, a káros hatásokkal sújtott tengeri területek helyreállítása érdekében. Az egyezménynek 16 szerződő fele van: Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság, az EU¹, Finnország, Franciaország, Hollandia, Írország, Izland, Luxemburg, Németország, Norvégia, Portugália, Spanyolország, Svájc és Svédország. Az egyezményt 1992. szeptember 22-én nyitották meg aláírásra az Oslói és Párizsi Bizottságok miniszteri ülésén, és 1998. március 25-én lépett hatályba.

2.2. Az OSPAR-bizottság

Az egyezmény 10. cikke szerint létrehozott OSPAR-bizottság az egyes szerződő felek képviselőiből áll, rendszeres időközönként ülésezik, illetve különleges körülmények miatt bármilyen, szükségesnek ítélt időpontban összehívható. Feladatai közé tartozik az egyezmény végrehajtásának felügyelete, valamint az OSPAR-egyezmény prioritásainak, a tengeri terület állapotának, az elfogadott intézkedések hatékonyságának és az esetleges kiegészítő vagy eltérő intézkedések szükségességének a felülvizsgálata.

Az egyezmény 20. cikke értelmében minden részes fél egy szavazattal rendelkezik az OSPAR-bizottságban. Az EU annyi szavazattal van felruházva, ahány tagállama szerződő fele az egyezménynek. Az EU nem gyakorolhatja szavazati jogát, ha valamelyik tagállama saját maga él szavazati jogával, és fordítva.

Az egyezmény 15. cikkének (3) bekezdése szerint az OSPAR-bizottság a szerződő felek egyhangú szavazatával fogadja el az egyezmény módosításait.

2.3. Az OSPAR-bizottság tervezett jogi aktusa

Éves miniszteri ülésén az OSPAR-bizottság várhatóan elfogadja az egyezmény 1. cikkének a) pontját módosító határozatot, amely az OSPAR-egyezmény hatálya alá tartozó tengeri terület határait kiterjeszti a portugál és spanyol joghatóság alá tartozó vizekre, valamint a köztük lévő nemzetközi vizekre².

¹ A Tanács 98/249/EK határozata (1997. október 7.) az Atlanti-óceán észak-keleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 104., 1998.4.3., 1. o.).

² A javaslat összesen 2 573 750 km² kiterjedésű területet érint, amelyből 875 947 km² Portugália és Spanyolország kizárólagos gazdasági övezetében és felségvizein, 1 697 803 km² pedig a nyílt tengeren található (ebből 944 425 km² a Portugáliához és Spanyolországhoz tartozó kiterjesztett kontinentális talapat, 753 378 km² pedig a Terület része).

Az első tervezett jogi aktus célja az, hogy az OSPAR-egyezmény és a tengervédelmi stratégiáról szóló uniós keretirányelv³ közötti jobb koherencia biztosítása érdekében a Makaronézia (Madeira és Kanári-szigetek) körüli vizeket hozzáadja az OSPAR-egyezmény hatálya alá tartozó tengeri területhez, és ezáltal javítsa a Makaronézia területére jellemző kiemelkedő biológiai sokféleség és sérülékeny ökoszisztémák védelmére és megőrzésére irányuló koordinációt.

Azon szerződő felek számára, amelyek a módosítást megerősítették, elfogadták vagy jóváhagyták, az egyezmény módosítása az attól számított harmincadik napon lép hatályba, hogy a letéteményes kormány az OSPAR-egyezmény 15. cikkének rendelkezéseivel összhangban kézhez vette legalább hét szerződő fél értesítését. Ezt követően a módosítások bármely más szerződő fél tekintetében a vonatkozó megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás letétbe helyezését követő harmincadik napon lépnek hatályba.

Az OSPAR-egyezmény módosításának hatálybalépéséig Spanyolország, Portugália és bármely más szerződő fél ideiglenesen alkalmazhatja az egyezményt a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel, különösen annak az ideiglenes alkalmazásról szóló, 25. cikkével összhangban.

A második tervezett jogi aktus egy olyan OSPAR-határozat, amelynek tárgya egyes termékek (a bevonat nélküli expandált polisztirolnak (EPS), a bevonat nélküli extrudált polisztirolnak (XPS) és a bevonat nélküli habosított műanyagok bármely más formájának a pontonokban és bójákban való) használatának és forgalomba hozatalának betiltása az EPS, az XPS és más habosított műanyagok tengeri környezetbe jutásának megakadályozása érdekében.

Az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelv⁴ csak az EPS-ből készült egyszer használatos termékekre (élelmiszer tartályokra, italtartó poharakra) vonatkozó korlátozásokra terjed ki. Nem vonatkozik az EPS/XPS-ből készült, halászattal kapcsolatos eszközökre. Azonban már az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelvről folytatott tárgyalások során a résztvevők fontolóra vettek a halászattal kapcsolatos, EPS-ből/XPS-ből készült eszközökre vonatkozó lehetséges új intézkedéseket, de az akkoriban rendelkezésre álló adatok nem bizonyultak elegendőnek. Az OSPAR-bizottság most egy háttérdokumentum⁵ révén rendelkezésre bocsátotta a javasolt határozat alátámasztásához szükséges adatokat és információkat.

A harmadik tervezett jogi aktus a hajók fedélzetén üzembe helyezett, zárt, illetve nyílt láncú füstgáztisztító rendszer által kibocsátott víz kezelésére vonatkozó OSPAR-intézkedés.

Az OSPAR-egyezmény szerződő felei különösen aggódnak a füstgáztisztító rendszerekből olyan területeken kibocsátott víz miatt, ahol nem teljesülnek a veszélyes anyagokra vonatkozó környezetvédelmi célkitűzések. Egy egyelőre közzé nem tett háttérdokumentum egyértelmű tudományos és műszaki bizonyítékokkal szolgál erről. Első lépésként a kibocsátás tilalmát javasolja minden olyan hajó esetében, amely füstgáztisztító rendszerrel rendelkezik, és amely a belvizeken és a felségvizeken közlekedik. A szerződő felek többsége támogatja a füstgáztisztító rendszer által kibocsátott vízre vonatkozó korlátozást. Az országok egy kisebb csoportja (különösen Norvégia és az Egyesült Királyság) azonban ragaszkodik ahhoz, hogy erre vonatkozóan a jövőben a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) keretében kerüljenek kidolgozásra globális intézkedések, mivel a nemzetközi hajózási szabályok

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/904 irányelve (2019. június 5.) egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről.

⁵ <https://www.ospar.org/documents?v=60598>.

kidolgozására az IMO a legmegfelelőbb szervezet. Világszerte több mint 40 ország (köztük az OSPAR-egyezmény szerződő felei) fogadott el egyénileg különböző helyi korlátozásokat a füstgáztisztító rendszer által kibocsátott vízre vonatkozóan, így egy OSPAR-intézkedés előmozdítaná a harmonizációt, miközben regionális szinten jogbiztonságot nyújtana az érdekelt felek számára. Ezen túlmenően az OSPAR-bizottság titkársága megerősítést kapott az IMO titkárságától arról, hogy egy ilyen regionális szabály létrehozása összhangban van az IMO eljárásaival.

Az OSPAR-bizottság küldöttségvezetői 2024 novemberében megállapították, hogy a felek között nem alakult ki konszenzus az esetleges OSPAR-intézkedés ambíciószintjét illetően. Egyetértettek abban, hogy folytatódjon a munka egy határozattervezet (az egyetlen jogilag kötelező erejű OSPAR-eszköz) kidolgozására, amelyet lehetőségként előterjesztenek a miniszteri találkozón.

Két alternatíva fogalmazódott meg, amelyeket az emberi tevékenységek környezeti hatásait vizsgáló OSPAR-bizottság (EIHA) 2025. április 7–11-én tartandó ülésén fognak mérlegelni a résztvevők:

- i. egy olyan OSPAR-határozatra irányuló javaslat, amely megtiltja a hajók fedélzetén zárt, illetve nyílt láncú füstgáztisztító rendszerből származó víz kibocsátását a parti tengeren;
- ii. egy olyan OSPAR-határozatra irányuló javaslat, amely megtiltja a hajók fedélzetén üzembe helyezett, zárt, illetve nyílt láncú füstgáztisztító rendszerből származó víz kibocsátását a belvizeken és a kikötői területeken, valamint egy, a parti tengereken alkalmazandó OSPAR-ajánlásra irányuló javaslat.

A Bizottság úgy véli, hogy a tengeri környezet toxikus kibocsátások elleni védelme érdekében sürgősen el kell fogadni a füstgáztisztító rendszerből származó kibocsátások korlátozását, lehetőleg globális szinten. Az IMO szintjén azonban rövid és középtávon nincs kilátás megfelelő szabályozási megközelítés kialakítására, mivel az iparág ragaszkodik az ilyen rendszerek használatát lehetővé tévő jelenlegi szabályozási kerethez (azaz a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény VI. mellékletének 4. szabálya), és ezért csak a meglévő, nem kötelező erejű és alacsony ambíciószintű iránymutatások felülvizsgálatát tartja elfogadhatónak. Ez legitimálja a világ különböző részein, például a szóban forgó javaslatok esetében az Atlanti-óceán északkeleti térségében érvényes nemzeti vagy regionális szintű kibocsátási korlátozásokat (lásd fent).

A Bizottság ezért következetesen támogatta, hogy az OSPAR-bizottság ambiciózus intézkedést hozzon, összhangban a fent említett i. alternatívával. Ugyanakkor a fent említett körülményekre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy az EU-nak rugalmasságot kell tanúsítania, és hogy a ii. alternatíva elfogadható kompromisszum lehet; amennyiben egyes szerződő felek még ezt az ambíciószintet sem fogadják el, a kérdést a miniszterek elé kell terjeszteni, amint arról az OSPAR-bizottság küldöttségvezetői tavaly novemberben határoztak.

A negyedik tervezett jogi aktus a tengeri hulladék kezelésének legjobb gyakorlatairól szóló OSPAR-ajánlás, az ötödik tervezett jogi aktus pedig a víz alatti zaj megelőzését és csökkentését célzó összehangolt intézkedésekre vonatkozó regionális cselekvési terv.

A tengeri hulladék csökkentésére vonatkozó legjobb környezetvédelmi gyakorlat alkalmazásáról szóló javasolt ajánlás célja az, hogy mechanizmust hozzon létre az olyan információk bejelentésére, amelyek a tengeri hulladék elleni küzdelem területén (az OSPAR-bizottság „egyéb megállapodásai” keretében kidolgozott) bevált gyakorlatok szerződő felek általi alkalmazásának és terjesztésének módjára, e gyakorlatok hatására, valamint az elavult gyakorlatok felülvizsgálatának, illetve visszavonásának szükségességére vonatkoznak. Az

OSPAR-bizottság víz alatti zajjal kapcsolatos regionális cselekvési terve meghatározza azokat a legfontosabb intézkedéseket, amelyeket regionális szinten végre kell hajtani azért, hogy az antropogén víz alatti zaj olyan szintre csökkenjen, amely nem károsítja a tengeri környezetet. Egyik célja az, hogy megkönnyítse a víz alatti zajjal kapcsolatos uniós követelmények végrehajtását az OSPAR-egyezmény azon részes felei számára, amelyek egyben uniós tagállamok is.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 6. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy „a tengeri régióra vagy alrégióra kiterjedő intézményi együttműködési kereteket, beleértve a regionális tengeri egyezmények alapján létezőeket is” felhasználják tengeri stratégiáik összehangolására. A tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv 4. cikke értelmében a Makarónézia alrégió az Atlanti-óceán észak-keleti régiójának a része. Ez az európai tengerek legnagyobb tengeri alrégiója, amely élőhelyekben gazdag és számos fajnak ad otthont, köztük több olyanak is, amely szerepel az OSPAR-egyezményhez csatolt, a veszélyeztetett és/vagy csökkenő állományú fajokat és élőhelyeket felsoroló jegyzékben is. Az OSPAR-egyezmény hatálya alá tartozó tengeri területek jelenleg csak részben fedik le a makarónéziai alrégió vizeinek uniós szinten kijelölt és elfogadott határait.

Spanyolország és Portugália – az a két uniós tagállam és egyben az OSPAR-egyezményhez szerződő félként csatlakozó ország, amely felségvizekkel rendelkezik Makarónéziában – közös javaslatot terjesztett elő az OSPAR-egyezmény módosítására annak érdekében, hogy az OSPAR-egyezmény tengeri területe összhangba kerüljön a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv szerinti határokkal. Ez az összehangolás az OSPAR-bizottság szintjén folytatott megerősített együttműködés révén e két ország számára megkönnyíti a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtását. Ezenkívül az ebben a régióban előforduló sérülékeny fajok és élőhelyek, valamint az ott található egyedülálló tengeri és part menti biológiai sokféleség védelmét is fokozni fogja.

A bizonyos EPS/XPS termékek korlátozásáról szóló OSPAR-határozatot megfelelő bizonyítékok támasztják alá, valamint összhangban van a tengerek műanyagszennyezésének csökkentésére vonatkozó uniós jogszabályokkal és szakpolitikákkal, például az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelvvel és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel. Ennek alapján a Bizottság azt javasolja, hogy az EU támogassa e határozat elfogadását.

Az Atlanti-óceán északkeleti térségében olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek csökkentik a hajók fedélzetére telepített füstgáztisztító rendszerek által kibocsátott víz mennyiségét. Ez összhangban van az uniós jogszabályokkal, például a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel, az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről szóló (EU) 2016/802 irányelvvel, a hajók által okozott szennyezésről szóló irányelvvel (2005/35/EK), valamint az IMO-ban és más nemzetközi fórumokon, többek között az Európát övező térségek vonatkozásában megkötött regionális tengeri egyezményekben képviselt álláspontokkal, valamint elő fogja segíteni a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv és a víz-keretirányelv⁶ szerinti jó környezeti állapot elérésére irányuló tagállami erőfeszítéseket, különösen a szennyező anyagok vonatkozásában.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról.

A tengeri hulladéokra vonatkozó regionális cselekvési tervek keretében kidolgozott és az OSPAR-bizottság által elfogadott bevált gyakorlatokra vonatkozó iránymutatások alkalmazásának megkönnyítése hozzá fog járulni a tengeri környezetben található hulladék csökkentéséhez, ezért a Bizottság azt javasolja, hogy az EU támogassa a kapcsolódó, fent említett ajánlás elfogadását.

Az OSPAR-egyezmény keretében hozott, regionálisan összehangolt intézkedések hozzájárulhatnak a víz alatti zaj csökkentéséhez, a tengeri élővilág és a biológiai sokféleség védelméhez csakúgy, mint az uniós jogszabályok, különösen a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv hatékonyabb végrehajtásához. Éppen ezért a Bizottság azt javasolja, hogy az EU támogassa az OSPAR-bizottság víz alatti zajjal kapcsolatos regionális cselekvési tervének elfogadását.

Az OSPAR-egyezmény tervezett módosítása, továbbá a bizonyos termékek használatának megelőzéséről és megszüntetéséről, valamint forgalomba hozatalának betiltásáról szóló tervezett határozat az OSPAR-egyezmény összefüggésében jogilag kötelező erejű a szerződő felekre nézve. A füstgáztisztító rendszerek által kibocsátott víz kezeléséről szóló tervezett határozat, a tengeri hulladék kezelésére vonatkozó ajánlás, valamint a víz alatti zaj megelőzésére és csökkentésére irányuló összehangolt intézkedésekre vonatkozó regionális cselekvési terv a nemzetközi jog szerint joghatásokat fog kiváltani. Tekintettel az OSPAR-bizottság 2025. június 23–27-i ülésére, uniós álláspontot kell kialakítani az említett – elfogadásra váró – tervezett intézkedésekkel kapcsolatban. Mivel ezek az intézkedések megkönnyítik az uniós szakpolitikák és jogszabályok végrehajtását, megelőzik a tengeri környezet és a biológiai sokféleség károsodását, valamint fokozzák azok védelmét, a Bizottság azt javasolja, hogy az Unió támogassa elfogadásukat.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Alapelvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktus” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervezet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, melyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”⁷.

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

Az OSPAR-bizottságot megállapodás, nevezetesen az OSPAR-egyezmény hozta létre.

Az OSPAR-bizottság által elfogadandó jogi aktusok az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése értelmében joghatással bíró jogi aktusnak minősülnek, mivel:

- az OSPAR-egyezmény 13. cikkének (2) bekezdése szerint valamennyi OSPAR-határozat jogilag kötelező erejű a szerződő felekre nézve;

⁷ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

- a legjobb környezetvédelmi gyakorlatnak a tengeri hulladék csökkentése érdekében történő alkalmazásáról szóló ajánlás és a víz alatti zajjal kapcsolatos regionális cselekvési terv a nemzetközi jog szerint joghatásokat vált ki, mivel jóhiszeműségi kötelezettségeket ró a szerződő felekre az említett ajánlás és cselekvési terv végrehajtására.

Az ajánlás vonatkozásában ez a következőkből ered: az OSPAR-egyezmény 13. cikke kifejezetten megbízza az OSPAR-bizottságot ajánlások elfogadásával, valamint az OSPAR-egyezmény 23. cikke értelmében a szerződő felek kötelesek beszámolni arról, hogy mennyiben felelnek meg az OSPAR-ajánlásoknak, továbbá elő kell mozdítaniuk az ajánlások végrehajtását.

Ezen túlmenően a víz alatti zaj megelőzését és csökkentését célzó összehangolt intézkedésekre vonatkozó regionális cselekvési terv az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése értelmében vett joghatásokat is kivált, mivel a szóban forgó eszköz számos olyan, konkrét célkitűzést/intézkedést határoz meg, amelyeket többek között a szerződő feleknek végre kell hajtaniuk a víz alatti zaj szintjének csökkentése érdekében, és így a nemzetközi jog értelmében jóhiszeműségi kötelezettséget ró a szerződő felekre e jogilag nem kötelező erejű intézkedések végrehajtására.

A tervezett jogi aktusok nem egészítik ki és nem módosítják az OSPAR-egyezmény intézményi keretét. Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Alapelvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben a tervezett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegűként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus elsődleges célkitűzése és tartalma a környezet védelmével kapcsolatos. Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja ezért az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése, összefüggésben 218. cikkének (9) bekezdésével.

5. A TERVEZETT JOGI AKTUS KIHIRDETÉSE

Mivel az OSPAR-bizottság által elfogadandó egyik jogi aktus módosítani fogja az OSPAR-egyezményt, amelynek az Unió részes fele, elfogadását követően a jogi aktust helyénvaló kihirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Atlanti-óceán északkeleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény keretében 2025 júniusában tartandó miniszteri ülésen képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 192. cikkének (1) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az OSPAR-egyezményt (a továbbiakban: az egyezmény) az Európai Unió az 1997. október 7-i 98/249/EK tanácsi határozattal⁸ kötötte meg, és az egyezmény 1998. március 25-én lépett hatályba.
- (2) Az egyezmény 10. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyezmény 10. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság (a továbbiakban: OSPAR-bizottság) az egyezmény 13. cikkének megfelelően határozatokat fogadhat el.
- (3) Az OSPAR-bizottság 2025. június 23-án kezdődő 28. rendes ülészakán/ülésén a következő határozatokat tervezi elfogadni: i. az OSPAR-egyezmény hatálya alá tartozó tengeri terület határainak oly módon történő kiigazításáról szóló határozat, hogy azok a portugál és spanyol joghatóság alá tartozó vizekre, valamint a közöttük lévő nemzetközi vizekre is kiterjedjenek; egyes termékeknek a műanyag tengeri környezetbe jutásának megelőzése érdekében történő korlátozásáról szóló határozat; és a hajók fedélzetén üzembe helyezett füstgáztisztító rendszer által kibocsátott víz kezeléséről szóló határozat; ii. a tengeri hulladék kezelésének legjobb gyakorlatairól szóló ajánlás; valamint iii. a víz alatti zaj megelőzését és csökkentését célzó összehangolt intézkedésekre vonatkozó regionális cselekvési terv.
- (4) Helyénvaló meghatározni az Unió által az OSPAR-bizottságban képviselendő álláspontot, mivel a bizottság által meghozandó tervezett intézkedések az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének (9) bekezdése értelmében joghatással fognak bírni.
- (5) Az Unió által képviselendő álláspont az, hogy a fentiekben említett OSPAR-intézkedések mellett kell szavazni, mivel azok megkönnyítik az uniós szakpolitikák és jogszabályok végrehajtását, valamint megelőzik a tengeri környezet és a biológiai sokféleség károsodását és fokozzák azok védelmét,

⁸ A Tanács 98/249/EK határozata (1997. október 7.) az Atlanti-óceán észak-keleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 104., 1998.4.3., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az OSPAR-bizottság 2025. június 23-án kezdődő [28.] ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy támogatni kell a következő intézkedések elfogadását:

- a) az OSPAR-egyezmény hatálya alá tartozó tengeri terület határainak oly módon történő kiigazításáról szóló határozat, hogy azok a portugál és spanyol joghatóság alá tartozó vizekre, valamint a közöttük lévő nemzetközi vizekre is kiterjedjenek; egyes termékeknek a műanyag tengeri környezetbe jutásának megelőzése érdekében történő korlátozásáról szóló határozat; a hajók fedélzetén üzembe helyezett füstgáztisztító rendszer által kibocsátott víz kezeléséről szóló határozat;
- b) a tengeri hulladék kezelésének bevált gyakorlatairól szóló ajánlás;
- c) a víz alatti zaj megelőzését és csökkentését célzó összehangolt intézkedésekre vonatkozó regionális cselekvési terv.

2. cikk

Az Unió képviselői az OSPAR-bizottság küldöttségvezetőinek 2025. május 14–16-i ülésén, illetve az OSPAR-bizottság 2025. június 23–26-án tartandó 28. ülésén történt fejlemények fényében a Tanács keretében való további határozathozatal nélkül, a tagállamokkal helyszíni koordinációs megbeszélések keretében folytatott konzultáció alapján pontosíthatják az 1. cikkben említett álláspontot.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*